

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 235/2011-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. augusta 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť MVDr. I. H., S., zastúpeného advokátkou JUDr. M. J., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok (pôvodne postupom Okresného súdu Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 8/09 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MVDr. I. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 8/09 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 8/09 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. MVDr. I. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. MVDr. I. H. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov), ktorú je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. M. J., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 235/2011-19 z 2. júna 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MVDr. I. H., S. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Pezinok [(ďalej len „okresný súd“) pôvodne postupom Okresného súdu Bratislava II] v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 8/09.

Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou podanou okresnému súdu 25. júna 2007 sa sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu domáhal od žalovaného zaplata odstupného z titulu ukončenia výhradného obchodného zastúpenia sťažovateľa v prospech žalovaného, a to v sume 26 007,50 €. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd aj napriek jeho sťažnosti na prietahy v konaní zo 17. augusta 2009 adresovanej predsedovi okresného súdu, ktorá bola listom okresného súdu z 18. septembra 2009 uznaná za dôvodnú, nekoná, čím sa prehlbuje jeho právna neistota a predlžuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Súdne konanie sa v tomto prípade vedie od roku 2007, viac ako 3 roky a podľa nášho názoru došlo k omeškaniu a prietahom v celkovom trvaní 36 mesiacov. Máme za to, že prietahy boli spôsobené nečinnosťou sudcov na OS v Bratislave II, následne prechodom výkonu súdnictva na Okresný súd Pezinok od 1. 1. 2008 a následne nečinnosťou sudcov na OS Pezinok.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Okresným súdom v Pezinku v konaní vedenom pod spisovou značkou 33Cb/8/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Pezinku prikazuje, aby v konaní spisová značka 33Cb/8/2009 konali bez zbytočných prietahov.

3. MVDr. I. H... priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške EUR 3 000,00 do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd v Pezinku je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia advokátke JUDr. M. J. v zmysle vyhlášky č. 655/04 Z. z, za dva úkony právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom, spočívajúce v prevzatí veci a podaní sťažnosti v celkovej výške EUR 254,88 (1 právny úkon EUR 120,23 x 2 + 2 x EUR 7,211 náhrada výdavkov) do 15-tich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr. 3164/2011 z 21. júna 2011 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 19. júla 2011.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom v skúmanom konaní uviedol:

«Vec napadla na Okresný súd Bratislava II pod č. k.: 33 Rob-2607/2007. Ku konaniu Okresného súdu Bratislava II sa nebudem vyjadrovať, pretože na to, podľa môjho názoru, nie som oprávnený.

Od 01. 01. 2008 sa stal v súlade so zákonom č. 371/2004 Z. z. osídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v predmetnej veci miestne a vecne príslušným Okresný súd Pezinok. Poznamenávam, že ku dňu 01. 01. 2008 bolo na Okresný súd Pezinok prevedených z Okresného súdu Bratislava II a Okresného súdu Bratislava III približne 25.000 právnych vecí. K 01. 01. 2008 pôsobili na Okresnom súde Pezinok štyria sudcovia a k tomu zodpovedajúci počet ďalšieho súdneho aparátu. Boli funkčné dve pojednávacie miestnosti. Na súde nebol nábytok ani dostatočné počítačové vybavenie. ...

Zákonná sudkyňa, ktorá pojednáva uvedenú vec má v agende „33Cb“ pridelených 433 nevybavených vecí, v agende „33C“ 53 nevybavených vecí, v agende 33 Rob 213 pridelených nevybavených vecí. Skorší termín pojednávania, preto nebolo možné vytýčiť z objektívnych dôvodov.

Tak, ako som konštatoval už v mojom vyjadrení k sťažnosti ohľadne prieťahov konania zo strany navrhovateľa na Okresnom súde Pezinok došlo po prechode výkonu súdnictva na Okresný súd Pezinok v uvedenej právnej veci k prieťahom v konaní. Prieťahy v konaní však boli spôsobené objektívnymi skutočnosťami. Štát nevytvoril na Okresnom súde Pezinok také podmienky, aby mohol výkon súdnictva prebiehať riadne, v zákonných lehotách a bez prieťahov. Okresný súd Pezinok nebol zabezpečený personálne, materiálne, ani technicky. Zabezpečenie riadneho výkonu súdnictva je úlohou štátu - konkrétne Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - štát si však túto povinnosť voči Okresnému súdu Pezinok pri jeho znovuvytvorení riadne nesplnil. Nepovažujem za spravodlivé, aby z dôvodov, ktoré spôsobil štát nedostatočným zabezpečením Okresného súdu Pezinok ten istý štát, Okresný súd Pezinok trestal za prieťahy v konaní, ktoré vznikli z objektívnych dôvodov.

K tomu, že spor nebol do dnešného dňa rozhodnutý prispeli výraznou mierou aj právni zástupcovia účastníkov konania. Zo šiestich pojednávaní, ktoré boli nariadené Okresným súdom Pezinok sa neuskutočnili štyri pojednávania buď z dôvodu kolízie pojednávaní u právneho zástupcu odporcu alebo z dôvodu práceneschopnosti právnej

zástupkyne navrhovateľa. Žiadny z právnych zástupcov nevyužil možnosť substitučného zastúpenia. ...

... Zároveň súhlasím, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s § 30 ods. 2, zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. v platnom znení upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.»

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla:

„... súhlasíme, aby sa v predmetnej veci upustilo od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.

V danom prípade ide stále o postavenie občan voči štátu, resp. štátnej inštitúcii a preto nezáleží na tom, či k porušeniu jeho ústavného práva došlo na jednom súde, alebo na viacerých, alebo porušenie zaviniť štát. Rozhodujúca je skutočnosť, či k porušeniu jeho práva došlo a v akej miere. Čo sa týka stanoviska OS v Pezinku, že výraznou mierou k tomu, že spor nebol do dnešného dňa rozhodnutý prispeli právny zástupcovia, tak s týmto nemôžeme v žiadnom prípade súhlasiť. Právny zástupca navrhovateľa sa ospravedlnil 2x a to vždy v prípade práceneschopnosti. V takomto prípade je ťažké zabezpečiť aj substitúciu, pretože zastupujúci právnik musí byť oboznámený so všetkými skutočnosťami a s celým spisom a keďže zastupujúci právnik bol práceneschopný, k takému odovzdaniu spisu ani nemohlo dôjsť. V danom prípade by ani substitúcia neprichádzala do úvahy, pretože navrhovateľ trval na svojom právnom zástupcovi, ktorý už riešil obdobnú vec voči odporcovi za jeho brata a mal prehľad o vykonanom dokazovaní aj v predchádzajúcich konaniach.

Z uvedených dôvodov máme zato, že navrhovateľ, ani jeho právny zástupca nekonali tak, aby zaviniť prietahy v konaní, práve naopak neúčast' právneho zástupcu navrhovateľa na 2 pojednávaniach bola zavinená chorobou a účasť na pojednávaní počas práceneschopnosti by znamenala porušenie iného zákona - porušenie liečebného režimu. K ospravedlneniam právneho zástupcu druhej strany nevieme zaujať žiadne stanovisko.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa

s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 33 Cb 8/09:

- 25. jún 2007 – sťažovateľ sa návrhom podaným Okresnému súdu Bratislava II domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu odstupné v sume 783 502 Sk z titulu odstúpenia od zmluvy o obchodnom zastúpení (Okresný súd Bratislava II konal vo veci pod sp. zn. 31 Ro 2721/07),
- 24. august 2007 – Okresnému súdu Bratislava II bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým upresnil údaje týkajúce sa identifikácie jeho osoby,
- 8. november 2007 – Okresný súd Bratislava II uznesením vyzval sťažovateľa, aby odstránil nedostatky svojho podania, a to, aby „doplnil identifikačné číslo navrhovateľa“, a súčasne ho vyzval, aby zaplatil súdny poplatok za návrh,
- 21. november 2007 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,
- 23. november 2007 – sťažovateľ oznámil Okresnému súdu Bratislava II, že ním vytýkaný nedostatok návrhu odstránil už podaním z 24. augusta 2007,
- 1. január 2008 – v dôsledku reorganizácie súdnictva bol spis Okresného súdu Bratislava II postúpený okresnému súdu, pričom okresný súd v danej veci konal pod sp. zn. 18 Rob 299/08,

- 3. júl 2009 – spis bol z registra „Rob“ prevedený do registra „Cb“, a to pod sp. zn. 33 Cb 8/09, pretože podľa zákonnej sudkyne v danej veci nie je možné vydať platobný rozkaz a je nevyhnutné vykonať dokazovanie,
- 28. júl 2009 – okresný súd nariadil pojednávanie na 9. október 2009 a súčasne uznesením žalovanému uložil, aby sa vyjadril k žalobe,
- 25. september 2009 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávaní a žiadal nariadiť nové pojednávanie,
- 6. október 2009 – žalovaný sa vyjadril k žalobe,
- 8. október 2009 – právna zástupkyňa sťažovateľa faxom ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní, ako reakciu na telefonické oznámenie okresného súdu o neúčasti právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní,
- 9. október 2009 – z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na 12. január 2010, súčasne okresný súd zaslal vyjadrenie žalovaného k žalobe sťažovateľovi na zaujatie stanoviska,
- 12. január 2010 – po vypočutí účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na 13. apríl 2010 pre účely ďalšieho dokazovania s tým, že sťažovateľ mal predložiť podklady, na základe ktorých vypočítal odstupné, a žalovaný mal zaslať kópiu svojho vyjadrenia k sporu, ktoré predložil na pojednávaní,
- 29. marec 2010 – sťažovateľ zaslal okresnému súdu požadované podklady v zmysle záverov z pojednávania,
- 13. apríl 2010 – po vypočutí účastníkov bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že „súd zváži návrhy na dokazovanie“,
- 1. júl 2010 – zmena zákonného sudcu,
- 12. august 2010 – okresný súd nariadil pojednávanie na 5. október 2010,
- 4. október 2010 – právna zástupkyňa sťažovateľa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti,
- 5. október 2010 – z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na 14. december 2010,
- 24. november 2010 – právna zástupkyňa sťažovateľa predložila návrhy na dokazovanie,
- 25. november 2010 – právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 14. december 2010 z dôvodu kolízie pojednávaní,

- 10. december 2010 – právna zástupkyňa sťažovateľa predložila ďalšie listinné dôkazy,
- 13. december 2010 – okresný súd telefonicky oznámil právnej zástupkyňi sťažovateľa, že pojednávanie nariadené na 14. december 2010 sa nebude konať z dôvodu ospravedlnenia sa právneho zástupcu žalovaného,
- 14. december 2010 – z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na 22. február 2011,
- 21. február 2011 – právna zástupkyňa sťažovateľa ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 22. február 2011 z dôvodu práceneschopnosti,
- 22. február 2011 – z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na 20. september 2011.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 8/09 o žalobe o zaplatenie odstupného došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na predmet konania, ako aj vzhľadom na procesný vývoj a stav tohto konania, v danom prípade ide o vec tvoriacu štandardnú rozhodovaciu prax prvostupňových súdov v občianskoprávných veciach a žiadna skutočnosť nesignalizuje, že by išlo o právne či fakticky zložitú konanie.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil v jeho správaní žiadnu takú skutočnosť, ktorú by bolo potrebné pripočítať na jeho ťarchu v súvislosti s ústavným súdom zisteným obdobím nečinnosti okresného súdu (pozri bod 3).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu obdobie nečinnosti v čase od 1. januára 2008, keď bola v danej veci založená vecná a miestna príslušnosť okresného súdu na jej prerokovanie, do 28. júla 2009, keď okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie, t. j. okresný súd bol bez akéhokoľvek dôvodu nečinný takmer 1 rok a 7 mesiacov.

V súvislosti s uvedeným zistením neobstoja ani obranné tvrdenia okresného súdu, že k predĺženiu konania v skúmanom období prispelo nedostatočné personálne a materiálno-technické vybavenie okresného súdu. Podľa judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 52/99, I. ÚS 35/03, II. ÚS 200/05) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších zamestnancov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 8/09 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistenú bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu, považuje za primerané v sume 1 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezú ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich náhradu v sume 254,88 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2010 je 120,23 € a hodnota režijného paušálu je 7,21 €. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 je 123,50 € a hodnota režijného paušálu je 7,41 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2010 (prevzatie a príprava zastúpenia, ako aj podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 254,88 € vrátane režijného paušálu, ako aj za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 (vyjadrenie z 19. júla 2011) v sume 130,91 € vrátane režijného paušálu.

Vzhľadom na to, že právna zástupkyňa si uplatnila úhradu trov len v sume 254,88 €, ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov len vo výške uplatneného nároku tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2011